

REDAKCIJAS SLEJA

Vēl tikko sniegpārslas ķērām ar mēles galu. Nemanot pienācis pavasaris, bet dārzā viss vēl apsnidzis, kluss. Dažviet jau atkausētas sniegpulkstenītes dus, cīruļi sāk ievingrināt balsis. Laiks tiešām skrien vēja spārniem, tik ātri un zibenīgi, ka līdz pat nespējam tikt.

Liekas tikko bija janvāris, atgriezāmies no ziemas skolēnu brīvdienām, bet nu jau klāt maijs un ir pēdējais laiks saņemties, izcīnīt pēdējos metrus līdz vasarai un ilgi gaidītajam skolēnu brīvlaikam. Esam aizvadījuši dažādus pasākumus, olimpiādes un sacensības, kuras nesušas daudz prieka un pozitīvu emociju.

Pavisam drīz jau beigsies šis mācību gads un tik ierastā ikdiena, cits izsoļos no skolas ar lepni paceltu galvu un nākamajā septembrī jau skolas gaitas sāks citur, bet citi ieskries vasaras brīvlaikā ar prieku pilnu skatienu un sapratni par drīzu redzēšanos atkal pirmajā septembrī. Vēlam veiksmi, izturību un labus rezultātus devītajiem un divpadsmitajiem. Divpadsmitie, gaidām jūs ciemos vienmēr! Mums katram ir ceļš. Katram savs. Šis ceļš ir mūsu pašu dzīve. Katram sava!

Izbaudiet to! Lai lieliskas, notikumu un emociju bagātas atlikušās mācību nedēļas!

Beāte Beatrise Juško (10.c)

No Gaiziņa Latviju redzot

3.maijā norisinājās Latvijas Valsts simtgades ieskandināšanas pasākums Gaiziņā "No Gaiziņa Latviju redzot", kurā piedalījās mūsu - Madonas Valsts ģimnāzijas jauktais koris, Ernsta Glika Alūksnes Valsts ģimnāzijas jauktais koris, Valkas J.Cimzes ģimnāzijas un Cēsu Draudzīgā Aicinājuma Valsts ģimnāzijas kori.

Saules staru apskauti, koristi skandināja savas balsis pār pakalniem un pļavām. Lai arī skatītāju nebija daudz, tomēr dziedātāji pēc pasākuma atzina, ka bija prieks dziedāt gan cilvēkiem, gan arī sev pašiem, izjūtot pacilājošas un patriotiskas izjūtas, jo šie ir pirmie kori, kas ir ieskandinājuši Gaiziņa apkārtni.

Iespēja izpausties bija dota ne tikai dziedātājiem, bet arī māksliniekiem un fotogrāfiem, kas tika aicināti iemūžināt šo dienu zīmējumos un fotogrāfijās. No pasākuma laikā tapušiem darbiem tiks veidota ceļojošā izstāde.

Latvija 100

Elpu aizraujošs skats bija ne tikai no augšas, bet arī no lejas, kāpjot vairākas reizes kalnā varēja izjust kalna varenumu un spēku!

Visiem pasākuma dalībniekiem bija iespēja nogaršot zupu, kas bija ne tikai garda, bet arī sasildīja mūs visus. Paldies par zupas vārīšanu Everta Smudža tētim!

Pasākuma izskaņā visi tika aicināti pie balti klātiem galdiem izdziedāt latviešu tautasdziesmas. Diena bija ne tikai izdevusies ar lieliskiem laikapstākļiem, bet arī ar sajūtām un lepnumu par mūsu valsti!

Linda Amura (10.a)

ĪSZIŅAS

• 8.aprīlī Madonas Valsts ģimnāzijas komanda startēja jūrniecības konkursā vidusskolēniem „Enkurs 2017”, kur savā atlases kārtā izcīnīja 1. vietu.

• 11.aprīlī norisinājās Sporta olimpiāde, kurā Madonas Valsts ģimnāzija 10.-12.klašu komanda ieņem 1.vietu!

• 11.aprīlī koru skate Madonā. Madonas Valsts ģimnāzijas jauktais koris iegūst 1.pakāpes diplomu.

• 11.aprīlī skolā nebijusi cīņa— cīņa par izklūšanu no klases „Escape MVĢ”. Atsaučība liela, īpaši no meitenēm!

• 16.aprīlī ar vērīgu koncertu tika svinēta TDA Vidzeme - 55!

• 20.aprīlī dažādi talanti vērojami MVĢ Talantos.

• 8.,9.maijā notika Madonas novada olimpiāžu uzvarētāju apbalvošanas pasākumi, kurā godināja ļoti daudz ģimnāzistus.

• 12.maijā devītajiem un divpadsmitajiem Zvana svētki. Sākas eksāmenu laiks!

• 25.maijā 7.,8. un 10.klases dodas iepazīt Madonas novada uzņēmumus! Diena izdevusies!

• 30.maijā Sporta diena! Lai uzvar veiklākie un stiprākie!

• Ar nepacietību tiek gaidīts 31.maijs, kad svinīgā līnijā tiks nosaukta Superklase 2017.

Linda Amura (10.a)

„Maģiskās” pirmsākumus meklējot

7.martā pie 10.a klases viesojās Madonas policijas iecirkņa Kriminālpolicijas priekšniece **Inga Randare**, kura stāstīja par savām darba gaitām un kā viņa izlēma kļūt par policisti. Sarunas laikā Inga minēja, ka skolas gados bijusi viena no „Maģiskās” pirmajām redaktorēm, tāpēc devāmies noskaidrot, kāds bija mūsu avīzes pirmsākums.

Kā radās ideja par avīzi un tās nosaukumu?

Bijām entuziastu grupiņa 10.klases beigās vai 11. klases sākumā. Tas bija 1995. vai 1996. gads, precīzi neatceros, sapratām, ka patiesībā nav nekā tāda, gribas kaut ko darīt. Un tad mēs izdomājām, ka ir jāuztaisa avīze, vajag izpausties. Bija arī no skolotājiem idejas, ka vajag ziņas gan par skolotājiem, gan skolēniem, gan par skolas dzīvi.

Tagad sāku domāt, ka „Maģiskā” nebija pirmais nosaukums. Pirmajiem diviem numuriem bija cits nosaukums, bet es vairs pat neatceros - kāds. Bet „Maģiskā” radās no skolas nosaukuma Madonas pilsētas ģimnāzijas (Ma-Madonas, ģi-ģimnāzija), tad gan tā vēl nebija Valsts ģimnāzija.

Kā sākās avīzes veidošana?

Sākotnēji bija doma par avīzi. Gājām pie direktora, tajā laikā Ližbovska kunga, un saņēmām atbalstu no viņa, palīdzēja un iesaistījās skolotājas Inese Kalnupe un Inese Strode. Man palikuši atmiņā ģimnāzijas skolotāji, kā tiešām augsta līmeņa skolotāji, kas to pamatu dzīvē ielika.

Nu un tad sākām strādāt pie avīzes — nezinājām, kā taisīt, ko taisīt, meklējām, kādas avīzes ir citās skolās. Pa tiem gadiem mums ļoti mainījās gan avīzes forma, gan saturs.

Kas darbojās avīzes redkolēģijā?

Tie, kas mēs sākām, bijām četri — es, Māris Plūme, Aldis Paegle un Oļegs Baļšs. Katram attiecīgi bija savi uzdevumi, ko nu kurš veica. Lāvām arī citiem skolēniem, kuri gribēja rakstīt un publicēt, bet tā mēs bijām vienīgie.

Kā avīze tika dalīta darba pienākumi?

Tas sanāca kaut kā dabiski, Oļegs bija atbildīgs par tehnisko daļu, viņam vairāk bija zināšanas par datoriem. Pārējie trīs vācām materiālus, likām jokus, bildes, intervijas, strādājām visi komandā!

Pirmās avīzes „Maģiskā” veidotāji

Cik bieži notika redkolēģijas sanāksmes?

Mēs visi bijām klasesbiedri, tāpēc tikāmies katru dienu un varējām izdomāt par ko rakstīt, bet centāmies, lai avīze iznāk reizi

„Maģiskās” pirmais izdevums

mēnesī, bet neteikšu, ka tas sanāca regulāri, kad bija, ko likt, tad likām.

Par ko galvenokārt rakstījāt?

Rakstījām par skolas notikumiem, katrā avīzē attiecīgi bija jaunumi par notikušajiem un nākamajiem pasākumiem, vienmēr bija intervija ar kādu no skolotājiem. Pirmajā avīzē bija intervija ar direktoru. Bet skatījāmies, kas ir interesanti. Rakstījām arī, kas notiek pilsētā, apkārtnē, bet vairāk, protams, to, kas ar skolu saistīts.

Vai avīzei bija daudz lasītāju?

Sākotnēji avīzes cena bija kādi 20 santīmi. Drukājām pa kādiem 20 eksemplāriem un tad vēlāk jau aizgāja līdz pat 100 eksemplāriem, ja vajadzēja, drukājām vēl. Lasītāju kļuva arvien vairāk.

Kas jums pašai patika visvairāk?

Man pašai visvairāk patika rakstīt redakcijas sleju, tur varēja izpausties. Vēl man patika intervijas, arī šobrīd, piemēram, lasot preses izdevumus, man patīk tās lasīt un pievērst uzmanību, galvenais jau, lai piesaista un ir interesanti. Mēs jau arī neuzdevām jautājumus tikai par skolu, bet arī par hobijiem, bērnību, citi skolotāji stāstīja par saviem ceļojumiem. Ir ļoti interesanti uzzināt par saviem skolotājiem.

Ko Jūs varat ieteikt mums — tagadējās „Maģiskās” veidotājiem?

Es jums ieteiktu veidot intervijas ar skolotājiem, To varbūt ir vērts paņemt no tās vecās „Maģiskās”, jo tiešām ir pedagogi, kuri ir interesanti cilvēki. Un arī lai skolotājiem ir interesanti lasīt avīzi, jo viņi arī ir daļa no skolas, kuriem ir, ko teikt. Bet viss jums ir, viss apkopots, daudz informācijas un ir interesanti lasīt. Man prieks, ka avīze nebeidz dzīvot, bet viņa turpinās. Lai veicas!

Foto no Ingas Randares personīgā arhīva

Linda Amura (10.a)

Laiks pietiek visam

Uz sarunu aicināju Madonas Valsts ģimnāzijas 9.a klases skolnieci **Katrīnu Lukaševicu**, kura ir Madonas novada jauniešu dome priekšsēdētājas vietniece, 7.Jauniešu Saeimas deputāte, pasākumu „Es mīlu Tevi, Madonas novad!” rīkotāja, aktīvākā klasesbiedrene un cilvēks, kurš pierāda, ka visu var izdarīt, ja ir vēlme!
Kas īsti ir Madonas novada jauniešu dome (turpmāk tekstā MNJD)?

Madonas novada jauniešu dome ir organizācija, kurā darbojas Madonas novada jaunieši, kuri rūpējas par jauniešu dzīvi Madonas novadā. Jauniešu dome organizē dažāda veida pasākumus, vada apmācības, informē jauniešus par notiekošo novadā. Ieteiktu ikvienam izmēģināt šo iespēju – iesaistīties MNJD! Laika pietiek visam, šī ir lieliska iespēja piepildīt savas idejas un uzlabot vietu, kurā dzīvojam!

Kad sāki aktīvi darboties MNJD, kāpēc uzsāki dalību tur?

Sāku iesaistīties nejausi, 2015.gada janvārī devos uz jauniešu centru Kubs, lai izņemtu brīvprātīgo grāmatīņu. Grāmatīņas izsniegšana notika reizē ar MNJD sēdi, man ļoti ieinteresēja viņu darbība. Sākumā iesaistījos kā brīvprātīgā, līdz mani ievēlēja par kultūras komitejas priekšsēdētājas vietniecei. Nākamajā gadā mani ievēlēja par jauniešu dome priekšsēdētājas vietniecei. Šobrīd mani galvenie pienākumi ir jauniešu kultūras “dzīves bīdīšana” novadā, jābūt “labajai rokai” priekšsēdētājai Luīzei, sadarbība ar skolām.

Kā darbošanās MNJD ir mainījusi Tevi pašu?

Pirms jauniešu dome visi teica, ka esmu ļoti kautrīga un klusa, tad tagad varu apgalvot, ka esmu daudz komunikablāka un nebaidos paust savu viedokli, vairs nekautrējos pieiet pie cilvēka un iepazīties. Lielākais ieguvums bija draugi un neaizmirstamas atmiņas par piedzīvojumiem.

Vai esi saņēmusi kādu īpašu apbalvojumu par darbu MNJD?

Jaunatnes lietu gada balvas pasniegšanas ceremonijā “Sudraba gailis” saņēmu apbalvojumu “Gada izaugsme 2016”! Man tas deva vēl lielāku motivāciju piedalīties MNJD, es sapratu, ka es varu izdarīt daudz!

Kādu MNJD pasākumu organizēšanā esi iesaistījusies?

Biju galvenā organizatore pasākumam “Es mīlu Tevi, Madonas novad!” Tas bija ļoti aizraujošs pasākums. Prieks, ka padarītais darbs tika novērtēts.

*Katrīna Lukaševica
kopā ar Saeimas priekšsēdētāju Ināru Mūrnieci*

Tomēr man vismīlākais pasākums ir “Sudraba gailis”, jo ir iespēja pateikties cilvēkiem, kuri strādājuši novada jauniešu labā. Šajā pasākumā visbiežāk mans pienākums ir dalībnieku reģistrācija, bet vislabāk man patīk dalīt svētku kūku!
Pieteici dalību 7.Jauniešu Saeimā, kāpēc vēlējies piedalīties tik nopietnā pasākumā?

Šogad martā tika izsludināta pieteikšanās 7.Jauniešu Saeimai. Ļoti ilgi domāju – vai vajag piedalīties, vai man izdosies, vai ir ideja? Patiesībā biju nolēmusi nepiedalīties, līdz mani iedvesmoja vairāki cilvēki – ģimene, draugi, skolotāji.

Viņi man teica, ka neko nezaudēšu, piedaloties iegūšu jaunu pieredzi. Tad arī sapratu – ja ir atbalsts, tad jāpiedalās!

Lai tiktu ievēlēts Jauniešu Saeimā, bija jābūt idejai, kas varētu kaut ko mainīt Latvijā. Kāda bija tava ideja?

Mana ideja bija jauniešu apmaiņas programma Latvijas skolās. Jaunieši dotos nedēļas garā apmaiņā no vienas Latvijas skolas uz citu, lai iepazītos ar citu skolu mācību metodēm. Programmas noslēgumā sniegtu savu izvērtējumu, ieteikumus iesaistītajām skolām. Šāda programma veicinātu skolu mācību programmu pilnveidošanu, skolu sadraudzību. Skolēniem tas būtu ļoti noderīgi personības pilnveidē, jo ir nepieciešams attīstīt dažādas prasmes – komunikāciju, patstāvību, spēju analizēt u.c.

Ko interesantu piedzīvoji Jauniešu Saeimas sēdē?

Darbojos izglītības, kultūras, zinātnes komisijā. Komisijā kopā ar citiem apspriedām, kuras idejas iekļaut deklarācijā. Tad sākās sēde, kurā balsojām par katru ideju – iekļaut vai neiekļaut deklarācijā. Ar Jauniešu Saeimas apstiprināto deklarāciju pēc tam tiks iepazīstināta „īstā” Saeima. Mana ideja tika apstiprināta Jauniešu Saeimā. Bija divaini balsot pret savu ideju, bet tā tas bija jādara!

Vai MNJD un Jauniešu Saeimā gūtā pieredze palīdzēs profesijas izvēlē?

Man ļoti patīk komunicēt ar cilvēkiem! Tieši tāpēc es domāju, ka gribu kļūt par jaunatnes lietu speciālistu. Es vēlos jauniešus “bīdīt” uz pareizā ceļa, vēlos sniegt padomus un dalīties savā pieredzē! Nākotnē turpināšu piedalīties jauniešu aktivitātēs, rīkošu jaunus pasākumus, centīšos uzlabot jauniešu dzīvi Madonā!

Foto no Katrīnas Lukaševicas personīgā arhīva

Marta Marija Maltisova (9.a)

Maģiskās joko

- Mēs zināsim, cik gaišs tavs nav rogu;
- Tas nav zināms, tā ir cūka;
- Paskaties, cik skaists zināms dovi;
- Blondīnes praus bā jauku ceļu, ierauga

neinteresē.

- Paklūs, bērniņ, tavas dzimtas vēstures man!
- beidzies.*
- Skolotāj, tētis teica, ka mēs esam cēlnieki no
- bioloģijas stunda, jānāties nepieciešīgi ceļ rokn:

Iluta Žigure (10.b)

7.a cīnās ZZ čempionāta pusfinālā

Jau 11. gadu norisinājās Latvijā lielākās sporta un prāta spēles skolēniem – “ZZ čempionāts”. Arī Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni iesaistījās ZZ čempionāta mājasdarbu gatavošanā, bet iespēju doties uz pusfinālu ieguva 7.a klase.

Mēs devāmies uz pusfinālu Daugavpilī 20.aprīlī. Viss norisinājās ārā, lielā un skaistā parkā. Jau ierodoties valdīja burvīga atmosfēra, skanēja mūzika, un prieks virmoja gaisā. Mums bija jāpilda dažādi uzdevumi, kuros bija jāpielieto gan loģiskā domāšana, gan prāta spējas, gan komandas sadarbības prasmes. Nozīme bija arī fiziskai sagatavotībai. Aktivitātes bija ļoti interesantas un pārdomātas, tomēr arī diezgan sarežģītas. Bija daudz āķīgu jautājumu, svarīgs bija arī ātrums un precizitāte, jo visur bija jāierodas precīzā laikā, un uzdevumos bija daudz jāskrien. Klases saliedētība un sadarbošanās bija jāpielieto gandrīz katrā uzdevumā, un visas nesaskaņas bija jānoliek malā, un jāuzklausa vienam otru. Dažos uzdevumos mums veicās tīri labi, bet dažos neveicās.

Par piedzīvoto ZZ čempionāta pusfinālā lūdzu pastāstīt arī klasesbiedrus. Krista pastāstīja, ka ZZ čempionātā labi pava-

dīja laiku - atmosfēra bija *forša*, bija interesanti uzdevumi, kuros visi varēja parādīt, ka varam sadarboties. Laura atzīst, ka šis ir izcils pasākums klases saliedēšanai un klasesbiedru iepazīšanai. Savukārt Egils uzskata, ka diena, kura pavadīta ārā sportojot, vienmēr būs izdevusies. Mazliet jau klasesbiedru teiktajā arī izzogas nožēla par to, ka finālā netikām, bet iespēja būs arī nākamgad.

Lai gan uz finālu jeb “ZZ festivālu” mēs netikām, šis pasākums klasesbiedrus satuvināja, noteikti arī saliedēja un pārbaudīja mūsu spēkus. Visas dienas

garumā bijām smaidīgi, priecīgi un mērķtiecīgi. Kopumā izcili pavadījām dienu, no kuras atmiņas saglabāsim vēl ilgi. Protams, žēl, ka neieklūvām finālā, bet savus spēkus izmēģināsim arī nākamgad! Nepadosimies!

Foto no klases arhīva

Elīza Elsiņa (7.a)

Būt savas dzimtas un tautas patriotam

Jau tradicionāli no janvāra līdz martam norisinājās dažādas aktivitātes Liepsalās. Latvijas Pirmās Neatkarīgās Armijas komandiera pulkveža Oskara Kalpaka pasākumu klāsts ir ļoti plašs – gan militārās stafetes, gan ierindas skate, gan zīmējumu konkurss, gan erudīcijas konkurss, gan volejbols u.c.

Oskara Kalpaka piemiņas pasākumu aktivitātēs iesaistās arī Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni – šogad 7.b klases komanda un 10.c un 11.c klases apvienotā komanda.

Uz sarunu par Oskara Kalpaka piemiņas pasākumiem aicinājam Madonas Valsts ģimnāzijas skolotāju **Anītu Tropu**, kas jau vairākus gadus iesaistās pasākumu organizēšanā.

Cik sen jau Jūs piedalāties Oskara Kalpaka piemiņas saglabāšanas veiktajos pasākumos?

Pasākumos piedalos nu jau deviņpadsmito gadu, kopš 1998. gada, kad O.Kalpaka dzimtas pārstāve Ārija Kalpaks – Grundmane sāka veidot memoriālo piemiņas vietu un uz pasākumiem aicināt skolu jaunatni, bruņoto spēku pārstāvjus un visus interesentus.

Kādas aktivitātes Jūs tajos organizējat?

Sākumā tie bija Karoga svētki katru gadu septembra mēnesī, Varoņu piemiņas dienas pasākumi 22.jūnijā un skolēnu vasaras militāri patriotiskās nometnes. Vēlāk tas izvērtās par plašu O.Kalpaka piemiņas saglabāšanas un Kalpaka kausa izcīņas pasākumu 2 mēnešu garumā – no 6.janvāra līdz 6.martam. Esmu darbojusies kā nometnes skolotāja un vadījusi nodarbības vai konkursus par latvisko dzīvesziņu.

Kuras vecuma grupas ir visatsaucīgākās?

Uz pasākumiem tiek aicināti visu vecumu skolu jaunieši. Šī gada Kalpaka kausa izcīņas sacensībās piedalījās 8 skolu komandas 5.-6. klašu grupā, 17 skolu komandas 7.-9.klašu grupā un 12 - 10.-12.klašu grupā. Konkurence diezgan liela, jo arvien vairāk iesaistās arī jaunsargu vienības.

Jāatzīmē, ka šogad Madonas Valsts ģimnāzijas 10.c un 11.c

komanda 10 disciplīnu kopvērtējumā ieguva 1. vietu, bet 7. b klases komanda -3.vietu.

Kā jūs sākat iesaistīties O. Kalpakam veltītajos pasākumos?

O. Kalpakam veltītajos piemiņas pasākumos iesaistījos tāpēc, ka viņa dzimtas mājas “Liepsalas” atrodas Ošupes pagasta teritorijā, tāpat kā Degumnieku pamatskola, kurā tolaik strādāju. Sākumā tie bija visiem skolotājiem sadalīti uzdevumi, pienākumi, vēlāk – interese un piekrišana strādāt vasaras nometnēs. Sākumā biju tikai skolotāja, kas vada konkursus, bet, strādājot ģimnāzijā, esmu ieinteresējusi piedalīties aktivitātēs savas audzināmās klases, kā arī palīdzējusi turpināt šo tradīciju tiem, kas šajos pasākumos jau ir piedalījušies agrāk. Man patīk izdomāt katru gadu jaunas aktivitātes, uzdevumus, testus. Tas ir arī jādara, jo daudzi dalībnieki konkursos piedalās vairākus gadus pēc kārtas. Ja visu laiku būtu vieni un tie paši uzdevumi, nebūtu interesanti.

Kas Jums vislabāk patīk šajos patriotiskajos pasākumos?

Pasākumos patīk komandas vienotības gars, prasme sadarboties. Daudz strādāju ar latvju dainām. Skolēni vairs tās lielā daudzumā nezina, bet, kad paskatās ilustrētās tautas dziesmas vai tās padzied, tad jau atceras gan. Patīk tas, ka pasākumu vadībā daudz iesaistās militārās struktūras – jaunsargi, Zemessardze, Nacionālo bruņoto spēku pārstāvji, un tas nozīmē lielāku disciplīnu un organizētību.

Kāds būtu Jūsu vēlējums jauniešiem uz turpmākajiem notikumiem, iesaistīties ar mūsu novadnieka pulkveža Oskara Kalpaka piemiņas saglabāšanu?

Ja nav būts O. Kalpaka dzimtas mājās “Liepsalas”, tad novēlu tur aizbraukt. Madonas Valsts ģimnāzijas skolēnu komandām novēlu izdošanos nākamajos konkursos un kausa izcīņās. Katram gan sirdī, gan darbos – būt savas dzimtas un tautas patriotam.

Megija Rauza (10.c)

7.a klases ekskursija

21. aprīlī 7.a klase devās ekskursijā uz Valmieru. Mēs apmeklējām Valmieras teātra izrādi “80 dienās apkārt zemeslodei”. Izrāde bija aizraujoša un interesanta. Sižets un aktieru tēlojums bija pārdomāts līdz sīkākajām detaļām. Bija nedaudz neierasti, ka uz skatuves bija ļoti maz dekorāciju, bet tās tika ļoti dažādi un radoši izmantotas, tādējādi tas padarīja izrādi vēl īpašāku. Izrāde bija nedaudz modernizēta. Aktieri tēloja ļoti profesionāli. Izrādē spēlēja tikai 5 aktieri, kuri mainīja lomas nepārtraukti. Visi klātesošie brīnījās, kā tik ātrā laikā var pārtapt tik atšķirīgos personāžos. Pēc izrādes iespaidos dalās Sigita: „Šī bija pati labākā izrāde, kuru jebkad esmu redzējusi. Lai gan man teātris neaizrauj, šoreiz ne mirkli man nebija garlaicīgi. Aktieri bija fantastiski. Visvairāk man atmiņā palika Āķis, jo viņa uztraukums katrā brīdī bija smieklīgs.” Par redzēto stāsta arī Dagnis: „Aktierspēle bija ļoti laba. Tāpat izrādē redzams ļoti kreatīvs režisora darbs ar gaismām. Vien ar diviem sarkanīgiem punktiem tika parādīta atrašanās vieta kartē, spriedzes brīži vai skumjas, un arī mūzika tika izvēlēta perfekti.”

Pēc izrādes visi apmeklējām arī Valmieras BMX trasi un muzeju, kur uzzinājām daudz dažādu interesantu fakti par BMX sporta vēsturi Latvijā un pasaulē, apskatījām trasi, vēsturiskus dokumentus. Mums tika dota arī vienreizēja iespēja izbraukt ar BMX riteni, ar kuru Māris Štrombergs kļuva par Olimpisko čempionu. Vēlāk turpat arī izmēģinājām savus spēkus minigolfā, kas visiem ļoti patika un visi bija laimīgi un apmierināti. Bija jācenšas trāpīt bumbu bedrītē apmēram 15 dažādas sarežģītības pakāpes objektos. Izgājām arī dabas labirintu pa mežu, kur meklējām konkrētu attēlu atrašanās vietas, kuri bija izvietoti visa labirinta garumā.

Kopumā ekskursija visiem skolēniem patika un bija interesanta. Puišiem ļoti patika BMX trases un muzeja apmeklējums, bet meitenēm vairāk pie sirds gāja teātra izrāde. Galvenais visiem kopā—jauki pavadītais laiks!

Elīza Elsiņa (7.a)

7.b klases piedzīvojums Anīkščos

10.maijā 7. b klase devās interesantā un piepildītā ekskursijā uz Lietuvu. Lietuvas pilsētā Anīkščī tika apskatīti gan muzeji, gan jautri pavadīts laiks, skraidot pa spēļu laukumiņiem un kopīgi autobusa smejojoties.

Patī pirmā tika apskatīta Kosmosa istaba, kurā ar spoguļu, skaņas un gaismu efektiem tika panākta bezgalības sajūta. Lai arī pirms došanās Kosmosa istabā skolēni bija gaidījuši kaut ko vairāk, tika uzņemtas nebeidzami daudzas fotogrāfijas. Nākamā pietura bija brauciens ar rodeļiem, kur, neskatoties uz ledaino vēju, tika izbraukti divi un pat vairāk apli ar nobraucieniem no kalna. Pirmo reizi braucot, varēja dzirdēt pat kliegzienus, bet nebija jau tik traki. Tomēr dažiem nobrauciens ar rodeļiem šķita pārāk garlaicīgs, tāpēc tika izmantots arī spēļu laukumiņš, kurā skolēni griežas karuseļos un šūpojās šūpolēs.

Pēc griešanās karuseļos un braukšanas ar rodeļiem nākamā pietura bija šaursliežu dzelzceļa muzejā, kurā skolēni varēja pārliecināties par savām angļu valodas prasmēm, jo gide visu stāstīja angļu valodā, un apskatīt vilcienu visos tā attīstības līmeņos, kā arī varēja izmēģināt braukt ar drežīnu.

Dienai iesilstot, tālāk tika noieta koku galotņu augstumā izveidotā pastaigu taka, kur, kā jau visās skaistajās vietās, tika uzņemtas desmitiem fotogrāfiju. Neskatoties uz vējainajiem un mainīgajiem laikapstākļiem 370m garajā un 21m augstajā pastaigu takā tika pavadīta iespaidīgs bagāta stunda.

Kā pirmspēdējais bija atstāts muzejs, kurā varēja apskatīt S. Petraška gleznas, kas veidotas no akmeņiem putekļiem, bet skolēniem šis muzejs šķita tik garlaicīgs, ka pēc piecām minūtēm visi jau bija gatavi doties prom.

Kā pēdējais apskates punkts bija pilskalns,

kur tālajā 13. gs. atradusies valdnieka Mindauga pils. Atjaunotajā pils versijā bija iespēja šaut ar loku, mest šķēpus un cīnīties ar koka zobeniem un vairogiem. Viena klases daļa priekšroku deva dabasskatu izbaudīšanai un tējzāļu vākšanai, bet otra klases daļa labprāt apskatīja un izmēģināja visu piedāvāto. Kopā tika skrietas 12. gs. piemērotas stafetes un, ja arī tika iegūtas traumas, nevienam par tām negaudās.

Klase mājupceļā devās ar secinājumiem, ka perfekta un interesanta ekskursijai ir nepieciešama tikai iztēle un spēļu laukumiņi brīvā dabā, un, protams, vislabākā ekskursiju detaļa ir tajā, ka ārpus skolas un mācībām tiek pavadīts laiks visiem kopā.

7.b klase saka paldies klases audzinātājai Anitai Tropai, foršajam autobusa šoferītim un Everta tētim, kurš devās kopā ar klasi ekskursijā.

Foto no klases arhīva
Elīna Pūce (7.b)

Audz

Kad tu skaties man acīs
Kaut kas manī sāk atrasties
Varbūt es pati
Varbūt tu tur audz
Savā mazā kāpostu dārziņā
Cik liela tev tā kāpostgalva
Bet tik perfekti katra kārta nākamajai pieguļ
Es necenšos tev mācīt
Es mācījos no tevis
Tu rādi, nevis gari stāsti
Bet ne kā teātrī
Tik līgani un dzīvi visu dari
Pat uzroc zemi tā it kā tev tas viss sagādātu prieku
Tā taču tikai zeme
Bet tu nepazīsti tikai
Tev viss ir pietiekams
Nekas nav par maz
Tāpēc es ļauju tev augt savā kāpostu dārziņā
Jo arī manis tev pietiek
Un paliek pāri
Un paliks vēl ilgiem gadiem
Rītiem
Vakariem un smiekliem
Varbūt kādreiz arī mīlēt tu man parādīsi

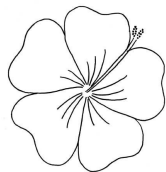
Lorita Ozola (11.a)

Vilciens

Nav laika pateikt paldies
Pat pamāt ardievas
Tu steidzies
Kurp ved tavs vilciens?
Nē. Nestāsti.
Tikai runā kamēr tava balss vēl tālu
nav
Kas zin kad otrreiz dzirdēšu
Vai dzirdēšu
Kurp ved tavs vilciens?
Nē nestāsti
Bet samīļo mani kā sapnī
Kā toreiz- pirmoreiz
Tikpat neveikli, bez vārda
Lai bngu rīboņa nekad neapstāj
Kurp ved tavs vilciens?
Nē, nestāsti
Nomierini mani
Nav ļauts ,man trīcēt bailēs
Laika maz- uz sirds tik daudz
Ko labāk pateikt, ko turēt mūžīgi
Kurp ved tavs vilciens?
Nē, nestāsti
Es iedomāšos tevi zaļajā pļavā
Skrienam pretī laimei
Bezrūpība, bez grumbām pierē
Ar izsapņotiem sapņiem
Uzvarētām cīņām
Pašpārliecinātu un tik dzīvu
Kurp ved tavs vilciens?
Es braukšu līdzi
Tāpat kā tu esi mana vienīgā nasta
Agrāk nezināju, ka sirdī
Ir bagāžas nodalījums
Ceru, ka gaidi
Es skrienu uz staciju
Bez mantām
Bez raizēm
Tikai jautājumu
Kur ved mūsu vilciens?

Lorita Ozola (11.a)

Pēc negaisa

Tikko nolijis lietus
Peļķes uz asfalta tumšā
Saules staru atspīdums
Un garainīši dvašā

Vēl pirms stundas dārdināja
Pērkondievi debesīs
Vēl pēc brīža uzvarošas
Lietuslāses kritīs

Tumšie mākoņi savelkas
Drīz jau atkal būs prieki
Zipsnīs, šalks un dārdinās
Debesīs pērkonu dievi

Anonīms

Ezera malā

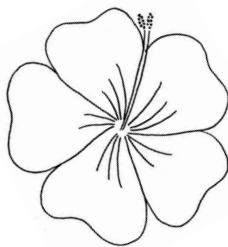
Šurpu turpu līgojos
Šūpuļtīkla skavās
Saulē ēna nomainās
Uz labās rokas manas

Silta vējiņš liegi glāsta
Apsārtušo vaigu
Viļņu čalas, niedru šalkas
Lēni atnes miegu

Šurpu turpu līgojos
Šūpuļtīkla skavās
Miers manī viegli iemājo
Kā lakstīgala pļavā

Šur tur stārķi klabina
Vardes iekurkstas
Bet man ir labi tā kā ir
Šai ezeriņa malā

Iluta Žigure (10.b)

Redaktore: Linda Amura

Literārās lapas redaktore: Iluta Žigure

Redkolēģija: Elīza Elsiņa, Elīna Pūce, Marta Dreimane, Marta Apsīte, Marta Marija Maltisova, Marta Solovjova, Lara Babina, Alise Avotiņa, Megija Rauza, Beāte Beatrise Juško, Ieva Pūce, Karīna Anete Sirmā, Vikija Ikaunieca, Lauma Zariņa

Konsultante: Kristīne Lukaševica

E-pasts: magiskaa@gmail.com